

ODPIS

Sygn. akt XVII GC 4532/15

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 01 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie XVII Wydział Gospodarczy:

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Kłós

Protokolant: Marta Czupryńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 01 marca 2016 roku w Warszawie
sprawy z powództwa,

przeciwko spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w
o zapłatę

1. zasądza od spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w na
rzeczą kwotę 2.579,31 zł (dwa tysiące pięćset siedemdziesiąt
dziewięć złotych trzydzieści jeden groszy) wraz z odsetkami:
  - a) w wysokości ustawowej od kwoty 2.579,31 zł od dnia 21 października 2014 roku
do dnia 31 grudnia 2015 roku;
  - b) w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 2.579,31 zł od dnia 1
stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w na
rzeczą kwotę 975,00 zł (dziewięćset siedemdziesiąt pięć złotych)
tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 600,00 zł (sześćset złotych) tytułem
zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem

..S.T.A.Z.Y.S.T.A.

Sędziarz

Aleksandra Gajewska

ODPIS

Sygn. akt XVII GC 4532/15

Uzasadnienie

Pozwem z dnia 19 grudnia 2014 roku [REDAKTURA] wniosła o zasądzenie od [REDAKTURA] spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w [REDAKTURA] kwoty 2.579,31 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 października 2014 roku do dnia zapłaty tytułem części niewypłaconego wynagrodzenia, za wykonany na rzecz pozwanej przewóz towaru na trasie Wronki – Saint Valbus. Jednocześnie powódka wniosła o zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Nakazem zapłaty z dnia 06 marca 2015 roku Sąd zasądził on pozwanej spółki na rzecz powódki dochodzoną pozwem kwotę, zgodnie z żądaniem zgłoszonym w pozwie.

Od powyższego orzeczenia [REDAKTURA] sp. z o.o. w Wiązownej wniosła sprzeciw, domagając się oddalenia powództwa w całości i zasądzenia na jej rzecz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Przyznała, że powódka wykonała na jej zlecenie przewóz towaru na trasie Wronki - Saint Valbus oraz, że z tego tytułu otrzymała [REDAKTURA] wynagrodzenie w wysokości 6.656,77 zł. Wskazała jednak, że wypłaciła powódce jedynie kwotę 4.077,46 zł, gdyż z pozostałą częścią należności w wysokości 2.579,31 zł dokonała potrącenia z należną jej karą umowną w wysokości 500,00 Euro, którą obciążyła powódkę w związku z opóźnieniem podstawienia samochodu pod załadunek we Wronkach, przy wykonywaniu wcześniejszego przewozu.

Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 lipca 2014 roku [REDAKTURA] sp. z o.o. w [REDAKTURA] zleciła [REDAKTURA] wykonanie przewozu z miejscowości Wronki położonej w Polsce, do miejscowości Saint Valbus położonej we Francji. Strony umowy uzgodniły, że podstawienie pojazdu pod załadunek nastąpi w dniu 06 sierpnia 2014 roku w godzinach 13:00-13:30, a dojazd do miejsca docelowego w dniu 11 sierpnia 2014 roku o godzinie 5:45. Z tytułu wykonanego przewozu [REDAKTURA] otrzymać miała wynagrodzenie w wysokości 1.289,25 Euro. W

pkt 7 warunków zlecenia zapisano, że w przypadku nieterminowego podstawienia samochodu w miejscu załadunku [redacted] sp. z o.o. zastrzega sobie prawo do naliczenia kary umownej w wysokości do 100% frachtu. *(okoliczności bezsporne, zlecenie spedycyjne nr 49186/2014 – k.11, list przewozowy CMR – 48)*

Podczas wykonywania zlecenia nr 49186/2014, samochód został podstawiony po załadunek z opóźnieniem wynoszącym 1 godzinę i 19 minut. Przesyłka dotarła na miejsce o czasie. *(okoliczność bezsporna, korespondencja mailowa – k. 17v-20, k.51-53, przesłuchanie powódki)*

Po wykonaniu powyższego przewozu [redacted] wystawiła fakturę VAT nr 0334/14/FVS, na kwotę 6650,62 zł. Należność ta [redacted] sp. z o.o. zapłaciła. *(faktura VAT – k.14, potwierdzenie przelewu - k.16)*

W dniu 19 sierpnia 2014 roku [redacted] sp. z o.o. w [redacted] wystawiła fakturę VAT nr 12273/2014 na kwotę 500 Euro tj. 2.579,31 zł tytułem obciążenia [redacted] za spóźnienie na załadunek przy wykonywaniu zlecenia nr 49186/2014. *(faktura VAT – k.54)*

W dniu 4 września 2014 roku [redacted] sp. z o.o. w Wiązownej zleciła wykonanie przewozu z miejscowości Wronki położonej w Polsce, do miejscowości Saint Valbus położonej we Francji. Strony umowy uzgodniły, że podstawienie pojazdu pod załadunek nastąpi w dniu 09 września 2014 roku o godzinie 8:00, a dojazd do miejsca docelowego w dniu [redacted] września 2014 roku o godzinie 12:00. Z tytułu wykonanego przewozu [redacted] otrzymać miała wynagrodzenie w wysokości 1.289,25 Euro. *(okoliczności bezsporne, zlecenie spedycyjne nr 56408/2014 – k.12, k.49, list przewozowy CMR – k.50)*

Po wykonaniu przewozu [redacted] wystawiła fakturę VAT nr 0394/14/FVS na kwotę 6.656,77 zł brutto, którą [redacted] sp. z o.o. w [redacted] otrzymała w dniu 6 października 2014 roku. *(faktura VAT – k.15, potwierdzenie odbioru – k.15v)*

Pismem z dnia 08 października 2014 roku [redacted] sp. z o.o. zawiadomiła [redacted] że dokonuje kompensaty przysługującej jej należności z tytułu faktury VAT nr 12273/2014 na kwotę 2.579,31 zł z należnością przysługującą powódce z tytułu faktury VAT nr 0394/14/FVS. *(kompensata rozrachunków – k.58)*

v W dniu 20 października 2014 roku Link sp. z o.o., tytułem zapłaty za fakturę nr
v 0394/14/FVS, wpłaciła na konto Kwotę 4.077,46 zł. (potwierdzenie
wplaty – k.16v)

Powyższy stan faktyczny ustalony został na podstawie wyżej powołanych dokumentów, których autentyczności, ani treści żadna ze stron postępowania nie kwestionowała. Sąd również nie miał wątpliwości co do jej wartości dowodowej, dlatego mogły ona stanowić podstawę do dokonania ustaleń w sprawie. Ponadto Sąd dokonał ustaleń w oparciu o dowód z przesłuchania powódki której dał co do zasady wiarę. Okoliczności przez nią podawane korespondowały bowiem z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy. Powódka inaczej – na 45 minut, określiła jedynie czas opóźnienia w podstawieniu pojazdu, zaś z korespondencji mailowej wynika że trwało ono 1 godzinę 19 minut. W ocenie Sądu rozbieżność tą spowodować mógł upływ czasu. Mając natomiast na uwadze, iż korespondencja prowadzona była bezpośrednio po zdarzeniu, oraz że na taki czas opóźnienia wskazała strona powodowa w pozwie ustalono, że trwało ono 1 godzinę 19 minut.

Sąd pominął dowód z przesłuchania strony pozwanej z uwagi na jej niesprawiedliwe niestawienie na rozprawie w dniu 1 marca 2016 roku.

Sąd zważył, co następuje:

Na gruncie rozpoznawanej sprawy bezsporne było to, że powódka wykonała na rzecz pozwanej spółki dwa przewozy towaru na trasie Wronki - Saint Valbus oraz, że na pierwszy z przewozów pojazd został podstawiony z opóźnieniem. Spór sprowadzał się do oceny czy w związku z powstałym opóźnieniem pozwana miała prawo obciążyć powódkę karą umowną. W szczególności zaś, czy zapis umowny przewidujący taką możliwość jest zgodny z obowiązującymi przepisami.

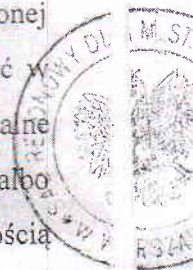
Z uwagi na tak określone miejsce załadunku i rozładunku, do umów tych zastosowanie ma Konwencja o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR) sporządzona dnia 19 maja 1956 roku w Genewie (Dz. U. z 1995 roku, nr 69, poz. 352 ze zm.) – zwana dalej Konwencją. Zgodnie bowiem z jej art. 1 ust. 1 „niniejszą konwencję stosuje się do wszelkiej umowy o zarobkowy przewóz drogowy towarów pojazdami, niezależnie od miejsca

zamieszkania i przynależności państwowej stron, jeżeli miejsce przyjęcia przesyłki do przewozu i miejsca przewidziane do dostawy, stosownie do ich oznaczenia w umowie, znajdują się w dwóch różnych krajach, z których przynajmniej jeden jest krajem umawiającym się". Konwencja reguluje jednak jedynie kwestie odszkodowania z tytułu opóźnienia w przewozie. Zgodnie z art. 23 ust. 5 Konwencji nie może ono przekraczać wysokości przewoźnego. Ten sam przepis upoważnia uprawnionego do odszkodowania wyłącznie w sytuacji, gdy udowodni on poniesienie szkody wynikłej z opóźnienia. Zarówno w prawie przewozowym jak i Konwencji CMR nie uregulowano natomiast odpowiedzialności przewoźnika za terminowe stawienie się na miejscu załadunku. W takim wypadku zastosowanie znajdują przepisy kodeksu cywilnego, w szczególności art. 483 § 1 k.c., zgodnie z którym można zastrzec w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy (kara umowna).

Sformułowanie art. 483 § 1 KC dopuszczające zastrzeżenie kary umownej w "określonej sumie" w sposób jednoznaczny prowadzi do wniosku, że wysokość tej kary powinna być w chwili zastrzegania znana, w szczególności przez wskazanie konkretnej kwoty. Dopuszczalne jest również posłużenie się innymi miernikami wysokości, np. ułamkiem wartości rzeczy albo ułamkiem innej sumy (wartości kontraktu), jeżeli ustalenie kwoty jest tylko czynnością arytmetyczną, natomiast przyjęcie konstrukcji prawnej zakładającej ustalenie w przyszłości podstawy naliczania kary umownej nie byłoby zgodne z art. 483 § 1 KC i stanowiłoby inną czynność prawną" (tak też wyr. SN z dnia 6 lutego 2008 r., II CSK 428/07, Legalis). Sąd rozpoznający niniejszą sprawę podziela powyższe stanowisko i w konsekwencji zarzut strony powodowej, iż określona widelkowo kara umowa jest niezgodna z prawem. Istotnie bowiem wysokość kary umownej może być wyrażona zarówno kwotowo jak i innym miernikiem wartości np. ułamkiem wartości kontraktu. Musi być jednak tak określona, by nie budzić wątpliwości, a jej ostateczna wysokość powinno dać się ustalić poprzez wykonanie działań arytmetycznych. Wysokość kary nie może natomiast zależeć od woli uprawnionego z jej tytułu.

Z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Zgodnie z umową, w przypadku opóźnienia w podstawieniu pojazdu, na rzecz pozwanej zastrzeżona została bowiem możliwość naliczenia kary umownej do wysokości 100% frachtu. Tym samym dowolnej ocenie pozwanej pozostawiono w jakiej rzeczywistości wysokość kary zostanie naliczona. Zakreślając jedynie

maksymalną jej wysokość. Taki sposób ustalenia kary umownej nie spełnia wymogu określoności kary, o którym mowa w art. 483 § 1 k.c. Nie da się bowiem ustalić jednej określonej sumy, która może być nałożona w danych okolicznościach na powódkę, tylko zbiór takich kwot, z których pozwana może wybrać dowolną, nie kierując się żadnymi kryteriami. W szczególności Sąd nie znajduje żadnego uzasadnienia dla ustalenia w niniejszym przypadku kary wysokości 500 Euro (ponad 1/3 frachtu). Należy mieć bowiem na uwadze, że opóźnienie w podstawieniu pojazdu wynosiło 1 godzinę i 19 minut. Towar dotarł jednak do miejsca docelowego o czasie. Brak jest ponadto podstaw do ustalenia, że pozwana poniosła jakąś szkodę w związku z powstałym opóźnieniem

Uznanie zapisu dotyczącego kary umownej za opóźnienie w podstawieniu pojazdu za nieważny, nie powoduje nieważności umowy w całości, a jedynie w tej części. Konsekwencją powyższego jest brak podstawy do obciążenia powódki karą która została przedstawiona przez pozwaną do potrącenia. Tym samym potrącenie to nie odniosło skutku, dlatego przysługuje roszczenie dochodzone pozwem.

Mając powyższe na uwadze Sąd uwzględnił powództwo w całości.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Sąd uznał za zasadne domaganie się odsetek ustawowych od dnia 21 października 2014 roku. Ze zwrotnego potwierdzenia odbioru wynika, że faktura nr 0394/14/FVS została doręczona pozwanej w dniu 6 października 2014 roku. Tym samym ustalony przez strony 14 dniowy termin płatności upływał w dniu 20 października 2014 roku. Od dnia następnego tj. 21 października 2014 roku pozwana pozostawała zatem w opóźnieniu w spełnieniu świadczenia. Sąd orzekając o odsetkach za opóźnienia miał na uwadze również ustawę z dnia 09 października 2015 roku o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustawy, zgodnie z którą art. 481 § 2 k.c. z dniem 01 stycznia 2016 roku (data wejścia w życie niniejszej ustawy) uzyskał nowe brzmienie zgodnie z którym jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzytelność jest

oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. Wobec art. 56 i 57 powyższej ustawy, zgodnie z którymi do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, czyli 01 stycznia 2016 roku stosuje się przepisy dotychczasowe, Sąd za okres od 21 października 2014 roku do 31 grudnia 2015 roku zasądził odsetki ustawowe (dotychczasowe brzmienie art. 481 § 2 k.c.), a od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty odsetki ustawowe za opóźnienie (aktualne brzmienia art. 481 § 2 k.c.).

O kosztach orzeczono, zgodnie z art. 98 k.p.c. na zasadzie odpowiedzialności za wynik postępowania. Na zszadzoną z tego tytułu na rzecz powódki kwotę złożyła się opłata od pozwu w wysokości 100,00 zł, kwota 600,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, 17 zł tytułem zwrotu kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 258,00 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu powódki na rozprawę w dniu 01 marca, na którą została ona wezwana celem przesłuchania w charakterze strony.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem

..S.T.A. / S.T.A.

Aleksandra Gajewska